

Ressò

febrer 26

**L'esperança:
la llum que ens guia**

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

L'alegria de la fe

Aquest és el títol del capítol 5è del nostre temari. Un tema important. La nostra fe s'ha de mostrar. Certament, quan algú ens pregunta: “tu, per què creus?” Ja no podem dir: “perquè sí” Hem de saber donar raó de la nostra fe. Tanmateix, és més important mostrar-la. I com és mostra? Doncs amb la nostra alegria. Sentim la joia de ser cristians? La mostrem? Som gent d'esperança o ens resignem? La resignació, el “què hi farem?”, no és cristià.

Acabem tot just de celebrar el Nadal. Jesús ha vingut al mon però, de fet, ve cada dia. Ell és “Déu amb nosaltres” On és Ell? Sabem trobar-lo en la nostra vida? Hem vist com els reis sí que se'n varen adonar. Què ha passat? I en veure l'estrella que s'aturava damunt la cova s'ompliren d'una alegria inmensa. És van deixar sorprendre. Diu un sociòleg de la religió que aquesta pot ser una de les causes de l'actual manca de fe: hem perdut la capacitat de sorprendre'ns. Ho volem tenir tot tan controlat...

On és Ell? Sabem trobar-lo? Sabem assenyalar-lo? I quan el trobem, sentim la joia de veure'l? Estiguem a punt, perquè n'hi ha que volen tornar, cada cop més. Tenim molta feina.

Xavier Moretó, consiliari

Espai de reflexió i pregària

Les 10 Benaurances dels salms

1, 1-2- *Feliç l'home que estima de cor la Llei del Senyor..., i la repassa de nit i de dia.*

32, 1- *Feliç el qui ha estat absolt de la falta i ha vist que un vel cobria el seu pecat.*

34, 9- *Tasteu i veureu que n'és, de bo, el Senyor; feliç l'home que s'hi refugia.*

40, 5- *Feliç l'home que confia en el Senyor i no busca l'ajut dels idòlatres.*

41, 2- *Feliç el qui s'interessa pel desvalgut! En temps difícils el Senyor el salvarà.*

84, 5- *Feliç el qui viu a casa teva lloant-te cada dia!*

89, 16- *Senyor, feliç el poble que t'aclama: caminarà a la llum de la teva mirada.*

94, 12- *Feliç l'home que tu eduques, Senyor, que instrueixes amb la Llei que has donat.*

112, 1- *Feliç l'home que venera el Senyor i estima de cor els seus preceptes.*

119, 2- *Feliços els homes que guarden el seu pacte i busquen el Senyor amb tot el cor.*

Exposición de Vagones históricos del Metro de Barcelona

Hacia 1924 la ciudad de Barcelona vivía momentos muy interesantes. La Exposición Universal de 1888 había dejado un provechoso recuerdo. El Plan Cerdà para ensanchar la ciudad se había cumplido y dejaba tras sí (además de muchos otros proyectos) un rico patrimonio arquitectónico, con el empuje del Modernismo entre 1880y 1920. El proceso de industrialización iniciado en 1830, seguía su marcha. Gaudí, apenas dos años antes de su muerte, seguía empeñado en su gran proyecto de la Sagrada Familia... En una palabra Barcelona estaba efervescente.

En 1924 se inaugura Radio Barcelona, comienzan las obras del Metro de Barcelona con la primera línea de Lesseps a Plaza de Catalunya y.. el FC Barcelona obtiene una temporada de triunfos...

Todo este prólogo me sirve para comentaros la visita realizada a la **Exposición de Vagones históricos del Metro de Barcelona**. Como celebración del Centenario de su puesta en marcha la EMT ha situado cinco máquinas que estuvieron en servicio desde 1926 hasta los años 50. En la plaza de las Glòries, en la explanada ante la antigua Farinera (hoy centro cultural y de exposiciones) una gran carpa alojaba cinco vagones de las series 100, 300, 400 y 1200, que hicieron su servicio y fueron restaurados para estas celebraciones inauguradas en diciembre de 2025. Yo pude visitarlos el 14 de diciembre, despacio y cómodamente. Los cinco gigantescos vagones sobre plataformas pesaban más de 200 toneladas. Se subía a estas plataformas con escaleras o cómodas rampas. Los vagones tenían sus puertas abiertas..., podías rodearlos, entrar, sentarte en los bancos o butacas, sujetarte a barras o anillas, asomar la cabeza a la cabina del maquinista, admirar la estructura, la decoración, los anuncios, detenerte ante los paneles explicativos... Entrábamos y salíamos grupos,

familias con niños inquietos y curiosos... Me llamó la atención un grupo de ciegos con sus monitores, alegres y regocijados, oyendo, tocando, comentando entre risas.

Llamaba la atención el vagón de 1926, el más antiguo, con una preciosa decoración modernista dentro y fuera. Otro de ellos, el siguiente en el tiempo, mucho más largo, impresionante. En los más modernos, muchos reconocíamos los que llegamos a usar. Se notaba la evolución de los modelos y las distintas mejoras... Fue un momento mágico.

La entrada de aquel día, domingo, era a las 11 de la mañana. El grupo con el que iba entramos de los primeros. Cuando salimos la cola desbordaba la explanada.

Nos enteramos también de que, simultáneamente, en el Palau Robert y con amplia documentación se han recreado instalaciones temáticas y muy documentadas. (Paseo de Gracia esquina Diagonal).

Y lo dejo ya porque, aunque es tiempo de centenarios, no me cabe la visita a Calaf para disfrutar de la representación de Els Pastorets y la fiesta final en la que hace poco pude participar. Queda para otra vez porque aunque ya han acabado por este año, en diciembre de 2026 volverán. Y valen la pena mucho, mucho, mucho... Procuraré recordarlo con tiempo.

María Jesús Ramos

Espai de reflexió i pregària

Aturar-se Cicle A. Posa-t'hi bé!

Per a ser feliços i alegres cal prendre unes postures de naturalitat: cal posar-s'hi bé.

Feliços els qui, amb molt o poc, donen al diner el valor que té i prou. Són compromesos amb els pelats i no sols donen per als pobres.

Feliços els qui ploren en veure la misèria i les injustícies i hi posen mà.

Feliços els qui lluiten pacíficament per la llibertat en pau.

Feliços els senzills que, conscients dels seus pecats i limitacions, no tenen complexos de superioritat ni d'inferioritat.

Feliços els qui s'hi posen bé davant dels altres, i saben respectar la seva dignitat.

Feliços els qui mai no perden la confiança perquè tenen fe en Déu

i en l'home, malgrat tantes estafes. Feliços els qui són lluny de la mentida: sempre juguen net i mai es deixen subornar.

Feliços els compassius que comprenen les faltes dels altres; allò que ens uneix és més que el que ens separa.

Feliços els qui saben dir «sí» quan és *sí* «no» quan és *no*. Són d'esperit transparent.

La joia comença en el precís moment en el qual tu pares de cercar exclusivament la teva pròpia felicitat per ocupar-te dels altres.

La felicitat floreix al cim de la donació, això és, saber posar-s'hi bé sense mirar-se tant el melic.

Mn. Pere Arribas-diaca

Espai de reflexió i pregària

Catequesi del Papa: “Les guaricions”

El Papa Lleó ens convida a presentar davant el Cor de Crist les nostres parts més adolorides o fràgils. Demanem-li amb confiança que escolti el nostre crit i ens guareixi!.

Bartimeu, significa “fill de Timeu”, però també podria significar “fill de l’honor” o “fill de l’admiració”. Però ell està dramàticament sol, un home cec i captaire.

Jesús el va trobar a Jericó, camí de Jerusalem. L’evangelista ens diu que està assegut a la vora del camí, perquè necessita que algú l’aixequi i l’ajudi a continuar caminant. Ell és un captaire, sap demanar, pot cridar! El crit de Bartimeu “Fill de David, tingues pietat de mi!” s’ha convertit en una pregària que també nosaltres podem utilitzar “Senyor Jesucrist, Fill de Déu, tingues pietat de mi, que soc pecador.”

Bartimeu és cec, però hi veu més que els altres i reconeix qui és Jesús. Davant del seu crit, Jesús

s’atura i el crida, perquè no hi ha cap crit que Déu no escolti. Bartimeu pot posar-se dret i llençar el seu mantell. Per un captaire, el mantell ho és tot: la seguretat, la casa, és la defensa que el protegeix. Fins i tot la llei tutelava el mantell del captaire i obligava a retornar-lo a la tarda, si havia estat agafat com a penyor (cf. Ex22,25).

La pregunta que li fa Jesús sembla estranya: “Què vols que faci per tu?”. La resposta de Bartimeu és profunda: empra el verb “anableplein”, que pot significar “veure-hi de nou, aixecar la mirada”. Bartimeu també vol recuperar la dignitat.

Allò que salva Bartimeu i a cadascun de nosaltres, és la fe. Jesús ens guareix per tal que puguem ser lliures. Ell no convida Bartimeu a seguir-lo, sinó que li diu que se’n vagi, que es posi en camí (cf. v. 52). Marc, però, conclou el relat referint que Bartimeu es va posar a seguir Jesús: ha elegit lliurement seguir aquell qui és el Camí!

Portem amb confiança davant Jesús les nostres malalties i també les dels nostres éssers estimats, portem el dolor dels qui se senten perduts i sense sortida. Clamem per ells i estiguem segurs que el Senyor ens escoltarà.

M Dolors Coscojuela

Agenda 2026

Març

Dijous 5:

Reunió d'animadors. A les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

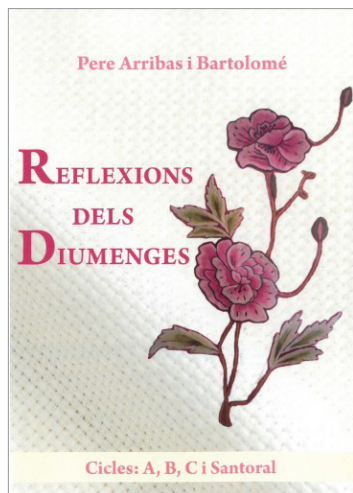
Tema VII: La fortalesa: el poder de superar els obstacles.

Abril

Dijous 9:

Reunió d'animadors. A les 17:00h. "Siervas de Maria", Carrer Enric Granados, 16.

Tema VIII: La fraternitat: un pont que uneix cors

"Reflexions dels diumenges"

Cicles: A, B, C i Santoral
Pere Arribas i Bartolomé

Temari del curs
2025-2026
"Sou la llum del món"

Podeu contactar amb nosaltres a través del telèfon:
682 835 093

Com a suport per a les reflexions de grup podeu descarregar els materials del temari al nostre web.

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona - Tel. 93 412 21 20
Mòbil: 682 835 093
info@vidacreixent.org - www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes, dilluns i dimecres de 5 a 7

Text de la fotografia de portada:
L'esperança: la llum que ens guia
Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracin